

at hele Redningsvæsenet er en Statsinstitution, thi man siger da, at Staten ogsaa nok vil sørge for de Forulykkedes Efterladte. Derimod antager jeg, at der, naar det hele Redningsvæsen var privat, vilde flyde rigelige Bidrag dertil. Da denne Sag flere Gange har været fremhævet her, anseer jeg det for rimeligt, at de daværende Indenrigsministre have haft deres Opmærksomhed henvendt derpaa, men jeg veed ikke, om man har tænkt paa at føre eller har ført nogen Forhandling med private Mænd i den Anledning; det vilde være mig overmaade kjær, hvis den høitærede Indenrigsminister kunde oplyse mig noget derom. — Hvad angaaer Strandingerne paa Nordosthukken af Væssø, skal jeg bemærke, at det Udvalg, der i forrige Samling behandlede en Sag af lignende Bessaffenhed, havde nøiagtige Oplysninger om de Strandinger, som i de senere Aar ere forefaldne der. Nogle af dem ere allerede nævnte af den ærede sidste Taler, og jeg skal ikke gaae nærmere ind derpaa, men Listerne derover vilde i alle Tilfælde med ringe Uleilighed kunne skaffes tilveie.

**Maberg:** Jeg skal blot i Anledning af de Bemærkninger, der fremkom fra den ærede sidste Taler, om at det vilde være rigtigere og ogsaa billigere, at Redningsvæsenet blev privat istedetfor offentligt, tillade mig et Par Bemærkninger. Naar det ærede Medlem meente, at Staten, naagtet Redningsvæsenet blev privat, alligevel skulde yde et Tilskud dertil, saa vil sandsynligvis dette Tilskud ikke blive mindre end det, der nu ydes, og jeg kan heller ikke forstaae, at Private vilde kunne drive Redningsvæsenet for et mindre Beløb end det, det nu koster Staten. Thi hvad Bestyrelsen angaaer, saa troer jeg, at denne neppe vil kunne have for en mindre Udgift end den, som den nu koster. Saavidt jeg forstod det ærede Medlem for Hjørring Amts 3de Valgfreds (L. C. Nyholm), saa oplyste han, at hvert Mennekeliv, der reddedes i England, kostede omtrent 200 Rb., og der er Redningsvæsenet ganske vist privat. Jeg har forsøgt en Opgjørelse af, hvad et Mennekeliv koster at redde her, og naar man tager Gjennemsnittet for alle de Aar, vi have haft et Redningsvæsen,

saa beløber det sig til 103 Rb., og tager man det for det nu tilendebragte Finantsaar 1869—70, saa har hvert Mennekeliv kostet at redde 83 Rb. Dette er ikke saa lidt under, hvad det, efter hvad der er oplyst, koster i England, skjøndt Redningsvæsenet der er privat. Jeg kan ikke indsee, at der vil opnåes Noget i den Henseende ved at gjøre Redningsvæsenet privat. Jeg kan ikke forstaae, at noget Selskab, hvilketsomhelst det end er, vil kunne drive Redningsvæsenet for et mindre Beløb end det, hvorfor det nu udføres, medmindre det skulde skorte paa nye Stationer. Hvad angaaer Understøttelsen til Enker, saa tør jeg ikke driste mig til at modsigte, at der muligvis kunde indkomme flere private Bidrag, naar Redningsvæsenet drevs for et privat Selskabs Regning, men jeg skulde dog tage meget feil, om der i den Henseende vil ske nogen stor Forandring, jeg antager ikke, at det vil faae nogen særdeles stor Betydning. Staten har hidtil drevet denne Institution paa en efter min, og jeg antager Fleres Mening, ret heldig og tilfredsstillende Maade, og derfor det ogsaa maa erkjendes, at det ikke har kostet mere, end hvad der kan ansees for rimeligt i den Henseende, saa indseer jeg ikke, at det vilde være rigtigt nu at forsøge paa at føre denne Sag over til et privat Selskabs Drift. Jeg har troet at burde gjøre denne Indsigelse imod, hvad der i den Henseende blev anført.

**G. G. Mørk:** Jeg troer, at man, naar man anbefaler denne Lov, ikke alene maa tage Hensyn til de Menneker, der drukne, men ogsaa til dem, der blive reddede. Jeg veed, at der er Mange, som ved saadanne Leiligheder have mistet Lemmer og Forsigthed, og som ogsaa have lidt meget af Stræk; dem bør der vistnok ogsaa tages Hensyn til.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattedes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 66 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den Be-